

B«Kabobni Olib KelB»

Marhum jurnalist Xolbek Yodgorov oshxoK»rlikni yaxshi koK»rardi. U B«Qizil OK»zbekistonB»da ishlagan 50-yillarda mehnat taB™tiliga chiqqan yoki xizmat safariga borib kelgan xodimlarning choyxonada osh qilishi anB™anaga aylangan edi.

Bir kuni tahririyat xodimlaridan besh-olti kishi ravoqda turganida Xolbek aka Sulton Akbariyga debdi:

- Buxoroga bir haftalik xizmat safariga bordingiz-u, lekin nega osh qilib bermadingiz?

- Hozir pulim yoK»q, - debdi Sulton aka.

- Qachon boK»ladi?

- Yaqinda bir joydan qalam haqi kelishi kerak, oK»shanda qilib berarman.

Shu payt ravoq boshida pochta koK»rinibdi. U jurnalistlar yoniga kelib koK»rishgach, debdi:

- Xolbek aka, sizga FargK»onadan B«PëP·PIPµC%PµPSPëPµB» bor.

Shunda davradagilardan biri:

- Ana, osh qilish uchun pul topildi, - debdi.

Xolbek aka esa:

- Hozir pochtaga borish uchun vaqtim yoK»q, - debdi-da, xonasiga kirib ketibdi.

Pochtachi ortiga qaytib ketayotganida ToK»lagan Soatov uni toK»xtatib:

- Xolbekning B«PëP·PIPµC%PµPSPëPµB»sini bering. Unga oK»zimiz berib qoK»yamiz, - debdi.

Pochtachi B«PëP·PIPµC%PµPSPëPµB»ni ToK»lagan akada qoldiribdi. Xolbek aka bir oy avval FargK»onaga borganida viloyat gazetasi uchun yozgan bosh maqolasiga 30 soK»m qalam haqi yuborilgan ekan.

Pochtachi ketgach, ToK»lagan Soatov:

- Kimning pasporti yonida? - debdi:

- Mening pasportim yonimda, - debdi Sobit Toirov.

ToK»lagan Soatov oK»sha zahoti Xolbek Yodgorov nomidan ishonch qogK»ozi yozib, uning imzosini qoK»yib, Sobit akaning

qoK»liga tutqazibdi. Sobit aka darrov pochtaga borib, pulni olib kelibdilar. Keyin besh-olti jurnalist B«ToshkentB» restoraniga kirib, ajoyib gazaklar bilan tushlik qilishibdi. Qaytishda ikkita non orasiga kabob va gazaklardan solib, gazetaga oK»rab, Xolbek akaga B«nasibaB» olib kelishni ham unutishmabdi.

Voqeadan kimdir Xolbek akani xabardor qilgan ekan. U pochtaga telefon qilib: B«Hozir bir odam soxta ishonch qogK»ozi bilan mening pulimni olgani boradi, unga pul bermanglarB», - debdi. Lekin xabar kechikkan, bu paytda Sobit aka pulni olib, pochta chiqib ketishga ulgurgan ekan. Buni bilgach, Xolbek akaning kayfiyati battar yomonlashibdi.

Sobit aka bundan bexabar restorandan keltirilgan B«sovgK»aB»sini olib kirib:

- Xolbek aka, biz toK»rt-besh kishi bir joyga mehmondorchilikka borgan edik. Dasturxondagi noz-nematlardan sizga ham ilindik, - debdi.

Shunda Xolbek aka:

- KoK»tar sovgK»angni, men senlarning sarqitlaringga zor emasman! - debdi.

Sobit aka bir narsa deya olmay qaytib chiqib ketibdilar. Biroz vaqtdan keyin muharrir muovini Qobiljon Uzoqov oldiga ish bilan kirs, u:

- Sobitjon, qilgan ishlaringdan Xolbek xafa boK»ldi. Restoranga borganlar oK»rtada yigK»ib, pulini qaytarib beringlar, - debdi.

Sobitjon aka Qobiljon akaning aytganini qilib, yana Xolbek akaning oldiga kiribdi-da:

- Ustoz, siz pochtaga borib ovora boK»lib yurmang deb, qalam haqingizni men borib olib kela qoldim, - deb oK»ttiz soK»m pul uzatibdilar.

Xolbek aka pulni olgach, jilmayib debdilar:

- Endi boyagi kabob bilan nonni olib kel, Sobitxon, choy qoK»yib yuborishni ham unutma.

Ikki Oylik Baxt

Marhum hamkasb doK»stim Hamid Ikromovni koK»chada uchratib qolib, soK»radim:

- Hamidjon, mehnat taB™tiliga chiqdingizmi?

- YoK»q,

- Qachon chiqmoqchisiz?

- Tahririyatimizdagi B«NB» mehnat taB™tiliga chiqib kelganidan keyin.

- Sizning mehnat taB™tiliga chiqishingizning u odamga nima aloqasi bor?

- Bilasiz-ku, men uni jinimdan battar yomon koK»raman. U taB™tildan qaytganidan keyin chiqsam, uni ikki oy koK»rmaslik baxtiga muayassar boK»laman.

B«... Beting QursinB»

50-yillarda B«Qizil OK»zbekistonB» gazetasida M. ismli ancha ishyoqmas matn koK»chiruvchi boK»larkan. U mashinkaga yangi qogK»oz qoK»yib, toK»rt-besh qator yozgan boK»larkan-da, soK»ng yonidagi hamkasbi bilan gap sotib oK»tiraverarkan.

Jurnalistlar baB™zan shoshilinch maqolalarni aytib yozdirish uchun uning oldiga kirsalar: B«Shu betim chiqsin, keyin siz bilan yozamanB», deb bahona qilarkan. Lekin bu bet ha deganda chiqavermas ekan.

Bir kuni jurnalist Shoahmad Shorahmedov yangi maqolasini M.ga aytib yozdirish uchun matn koK»chirish xonasiga kiribdi. M. esa: B«Mana shu betim chiqsin, keyin yozib beramanB», debdi. Shoahmad aka, B«YaxshiB» deb qaytib chiqib ketibdilar. Oradan yarim soatcha vaqt oK»tgach, yana matn koK»chirish xonasiga kiribdilar. M. haligi javobini takrorlabdi. Shoahmad aka ortiga qaytib chiqib ketibdilar. Yarim soatcha oK»tgach, yana kiribdilar. M. bu gal ham eski javobini aytgan ekan, Shoahmad aka unga yaqin kelib oK»qrayib qarab:

- XoK», beting qursin! - debdi.

Galstuk

Saidvaqqosovga hokimlikdan qoK»ngK»iroq qilishib, ertaga soat oK»n birga Valixonov qabuliga kelish kerakligini aytishdi.

Valixonov kimsan - hokim, Saidvaqqosov esa kichik shaharda madaniyat boshqarmasi boshligK»i. Hokim qabulida boK»lishning nozik jihatlari koK»p. YaB™ni, baxtingiz chopsa, yuqoriroq lavozimga oK»tib ketishingiz mumkin. Dakki berish, ishdan olish

This is not registered version of TotalDocConverter

uchi bo'lganiga yuzdan yuziga qo'ldi. Boshqarmada xodimlarning xirasini.

Saidvaqqosov ertalab ishga B«poK»rimB» kiyinib keldi. Boshqarmadagi ziyrak xodimlar esa boshliqdagi bu oK»zgarishga darhol eB™tibor berib, bir-birlariga mavB™noli qarab olishdi. Boshliq ikki-uch xodimni huzuriga chaqirib ish yuzasidan gaplashguncha, soat oK»n boK»ldi. Xonada yolgK»iz qolgach esa, oK»rmdan turib, eshik yonidagi devorga ilingan oynaga qarab, ust-boshiga razm soldi. Shunda boK»ynidagi galstugi yaxshi bogK»lanmaganligiga eB™tibor berdi. Galstukning tugunini toK»gK»rilamoqchi boK»lganda, uchi tugun orasidan sirgK»alib chiqib ketdi.

Saidvaqqosov galstuk bogK»lashni bilmasdi, shu bois kotibasini chaqirdi:

- Lobar, galstuk bogK»lashni bilasizmi?

- YoK»q.

- Kim biladi?

- Surishtirish kerak.

- Darhol surishtiring, men hozir hokim oldiga borishim kerak.

Kotiba xonama-xona yurib, xodimlardan kim galstuk bogK»lashni bilishini surishtirdi. Ming afsuski, oK»ttiz kishilik jamoada faqat bir kishi galstuk bogK»lashni bilarkan-u, u ham aksiga olib, hozir ishxonada yoK»q ekan. Kotiba buni Bosit

Saidvaqqosovichga mavB™lum qilgandi, u shoshib:

- Kim ekan u? - debdi.

- Shoirimiz Nurulla JoK»shqin.

- Qaerga ketibdi shoir?

- B«BeshqarsakB» dastasining yangi dasturi koK»rigi boK»layotgan ekan, oK»sha yoqqa ketibdi.

- Shofyorimga ayting, hoziroq borib uni olib kelsin.

Soat oK»n birga oz vaqt qolayotgan edi. Boshqarma haydovchisi B«VolgaB»ni uchirib koK»rik boK»layotgan joydan Nurulla JoK»shqinni olib keldi.

JoK»shqin yetib kelganda Saidvaqqosov xonasida yechilgan galstugini qoK»lida tutganча hayajon bilan u yoqdan bu yoqqa yurardi. JoK»shqin ichkariga kirishi bilan boshliq:

- Nurullajon! Meni soat oK»n birda Valixonov kutyapti. Bu enangni... galstuk yechilib ketdi-ku! - dedi.

- Hoziroq bogK»laymiz-da uni, aka.

JoK»shqin boshliq qoK»lidagi galstukni olib, barmoqlarini xuddi sehrgarday harakatlantirib, uni bir pasda chiroyli qilib bogK»lab, Saidvaqqosovning boK»yniga taqdi. Boshliq yana oynaga qarab, mamnun qiyofada JoK»shqinga dedi:

- Ming rahmat, uka! Yaxshiyamki, siz bor ekansiz...

Hokimiyatda nima gap boK»lgani nomavB™lum, ammo galstuk voqeasidan soK»ng koK»p oK»tmay JoK»shqin oddiy xodimlikdan yetakchi xodimlikka koK»tarildi. Uni yigK»ilishlarda bironta xodim tanqid qilsa, Saidvaqqosov himoya qiladigan boK»ldi.

Boshliqqa qarab, boshqalarning ham munosabati oK»zgarib, shoir bilan quyuq soK»rashadigan boK»lib qolishdi. JoK»shqin bu oK»zgarishlarning asl sababini yaxshi anglar, shu bois Bosit Saidvaqqosovga xoli joyda duch kelsa, salom-alikdan soK»ng B«Yechilib ketsa, men bor!B» deganday uning galstugini yoK»liga boK»lsa ham toK»gK»rilab qoK»yardi. Bu boshliqqa ham xush yoqardi, albatta.

Lekin har bir yaxshi narsaning yomon tomoni ham boK»larkan. Saidvaqqosov JoK»shqinning jamoadagi galstukni bogK»lay oladigan yagona odamligini bilgandan beri uni sanvB™atkorlar bilan gastrollarga ham, xizmat safariga ham yubormay qoK»ydi. Boshliq bu ishini har gal turli bahonalar bilan izohlardi. Aslida esa, mabodo galstugi yechilib ketsa, bogK»lab beradigan odam topolmay qiynalishini oK»ylab, uni oK»zidan uzoqlashtirmasdi.

JoK»shqin bu haqda oK»ylab-oK»ylab, oxiri ilojini topdi. Saidvaqqosovning tugK»ilgan kuni ertalab toK»qqizta chiroyli galstuk sotib oldi. Ularni yaxshilab bogK»lab, boshliq huzuriga kirdi. Uni tugK»ilgan kuni bilan tabriklab, sovgK»asini topshirarkan:

- Bu galstuklar mendan sizga tuhfa, Bosit Saidvaqqosovich, - dedi, - ToK»rttasi uyingizdagi shkafda, toK»rttasi ishxonadagi gK»aladonda tursin. Bittasini doim kostyumingiz choK»ntagida olib yuring. BoK»yningizdagi qaerda yechilib ketsa, oK»sha yerda shartta almashtirib olasiz.

- Ey, ofarin, Nurullajon, aqlingizga balli! OK»zi boK»ladigan yigitsiz-da, - dedi Saidvaqqosov xazina topgan devonaday suyunib.

- Shu narsa shu paytgacha hech xayolimga kelmapti-ya...

JoK»shqin boshliq huzuridan xursand boK»lib chiqdi. Xonasiga kirib, qilgan ishini sirdoshi Solijon Temirovga maqtandi.

- Bu ishing yaxshi boK»lmabdi, - dedi Solijon.

- Nega?

- ObroK»dan ayrilibsan-ku! Jamoamizdagi galstuk bogK»lashni biladigan yagona xodim sifatida mavqeingni boy beribsan-ku!

- Bu yogK»ini oK»ylamabman. - JoK»shqin boK»shashib joyiga oK»tirib qoldi.